

[Vagn Bro.]

Vi yder vor tilslutning til, at ordningen med hensyn til bøders effektivering fremtidig kommer til også at omfatte Finland og Island, og ligeledes til, at konvertering af bødestraf kan gennemføres.

Jeg havde ikke tænkt, at der var grund til at sige meget yderligere, men det ærede medlem hr. Arup, der talte før mig, nævnte det spørgsmål, om den domfældte skulle have en noget større mulighed på dette område. Her ville jeg gerne — i og for sig havde jeg ikke noget imod det, hvis det kunne ske på en afgjort ligelig måde — anføre et enkelt synspunkt; jeg har nemlig selv tænkt på noget af det samme: straffuldbyrdelsen er i hovedsagen ens i landene, men jeg siger vist ikke for meget, når jeg antyder, at i Sverige har de en meget moderne fængselsordning; det kan jo være, den er så udmærket, at vi engang kommer ind på noget lignende; men jeg ville dog nødig — det vil jeg sige til det ærede medlem hr. Arup, der syntes at lægge megen vægt på, jeg havde nær sagt en valgfrihed for de domfældte — jeg ville nødig have, at Sverige blev — jeg håber ikke, at det udtryk, jeg nu bruger, bliver misforstået — en slags fælles afsoningsland her i Norden. Derfor vil det måske være rimeligt, at vi i udvalget, så meget mere som vi i denne sal alle er tilhængere af ligelighed, så på dette spørgsmål. Vel bliver det anklagemyndigheden, der skal træffe bestemmelsen; men de domfældte skal over for anklagemyndigheden angive grundene til, at de ønsker at afsone f. eks. i bopælslandet, som altså i dette tilfælde er forskelligt fra domslandet.

Det er jo for øvrigt anført af den højtærede justitsminister, at dette er et område, hvor vi vel, når vi kommer ind i den europæiske enhed, af hensyn til befolkningen kan gå videre.

Man har foreløbig afholdt sig fra at lade lovforslagets regler omfatte ungdomsfængsel og den særlige forvaring, og det er sikkert også det rigtige standpunkt. Får vi fælles regler — hvad vi jo meget vel kunne få — på ungdomsfængslets område, kan vi altid tage sagen op igen.

Jeg ønsker altså en meget kort udvalgsbehandling, men kan i øvrigt tilsige vor tilslutning til lovforslaget.

Thestrup: Det foreliggende lovforslag er jo et led i det arbejde, der gennem de senere år har været gjort for på retsvæsenets område at etablere en nær forbindelse mellem de nordiske lande og skabe så ensartede forhold som muligt mellem landene.

Som den højtærede minister har redegjort for i fremsættelsen, har der gennem længere tid mellem landenes justitsministerier været arbejdet med spørgsmålene, og Nordisk Råd har på sin sidste session henstillet til regeringerne at fremkomme med et lovforslag ud fra de principper, som man gennem dette samarbejde i justitsministerierne havde opstillet. Det er jo det, der er sket ved lovforslaget her, og man fraviger for Nordens vedkommende det princip, at straffedomme kun kan fuldbyrdes i det land, hvori de er afsagt; men samtidig fastholder man det enkelte nordiske lands ret til selv at bestemme inden for sit område, idet det jo er myndighederne i det enkelte land, der i ethvert tilfælde efter en prøvelse af den pågældende sag skal tage stilling til, om en begæring om straffuldbyrdelse fra et andet af landene skal tages til følge.

Som det er blevet nævnt, omfatter samarbejdet jo 3 områder: fuldbyrdelse af bødestraf, fuldbyrdelse af frihedsstraf og tilsynet med betinget dømte og prøveløsladte. Forslaget må ses som en naturlig følge af den stærke forbindelse mellem landene, som det nordiske fælles arbejdsmarked har skabt, og det indebærer på en række områder, navnlig hvad angår tilsynet med de betinget dømte og med prøveløsladte, betydelige lettelser for de dømte og også visse fordele for myndighederne.

Jeg kan i ét og alt på mit partis vegne tilslutte mig de principper, der går igennem det her fremsatte lovforslag, og jeg har i og for sig heller ikke meget at indvende imod forslagets enkeltheder — det bliver vel således, at vi nu skal se nærmere på det i et udvalg. Jeg vil dog gerne gøre den bemærkning, at jeg i og for sig er enig med det ærede medlem hr. Arup i, at man — inden der bliver truffet bestemmelse om, hvorvidt frihedsstraf skal afsones i et andet land end dér, hvor den pågældende opholder sig med statsborgerret — dog får hørt, hvad den pågældende selv siger. Jeg synes, det må være en naturlig følge af dette lovforslag,